

குடாரம்.

திருவள்ளுவர் குறளையும் பரிமேலழக ருரையும்
பற்றிச் சிலர் மயங்கிக் கூறியவழுடக்
களை குடாரம்.

இது

தலைத்தமிழ்ச்சங்க வியற்றமிழாசியராகிய
வி. இராமானுச கவிராயரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அணு 1.

குடாரம்.

திருவள்ளூர் குறையும் பரிமேலழக ருரையையும் பற்றிச்
சிலர் மயங்கிக் கூறிய வழுவக் களை குடாரம்.

இதன் பொருள் : சென்னைமாநகர்வயின் ஹைக்கணக் கவிஞரின்
சிலா மருண்டு சொல்லிய குற்றங்களாகிய காடுகளைக் களை
கோடாலி என்பது. இஃதேகதேச வருவக வணியாய
நூற்குப் பெயராயிற்று.

இது

தலைத்தமிழ்ச்சங்க வியற்றமிழாசிரியராகிய
வி. இராமானுச கவிராயரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அரை 1.

நடாரம்.

ஒருசாற்றித்தேருதயமாநதநாண்ட
 ளிருசாற்றியளிமேழ்பாரிடாந்த
 மலைவலநதிரிசாடமண்டலவரைபரின
 முகதமிழ்வினைநிலமுதவைமாநகாவரி
 னாத்திமுதனருகனாமபொருககலவிப
 பொருளொருவடிவெடுத்தநற்கொலோபுலவான
 பொருளொருவடிவெடுத்ததற்கொலோநேவான
 பொருளொருவடிவெடுத்தநற்கொலோவாவல
 னென்பாசிசொபலிவைபொருமன்றின
 மவபேரினபொருவடிவெடுத்ததலைய
 சோமகநதானொருகொனனூறசூரவ
 னொருவனதிருசாற்றிமன்றிடநதிறைஞ்சி
 நாபபொருள்லகநியவைநதியலாறுதோபந
 தெழுகடலொருநையாவிருமையினுட்கொள்வி
 முமமைநானூலவயினானமொழியைய
 மறுத்தேழ்வழககடியதேகாககொருவன
 விருகாண்முக்காலியனநனாகேடபினூஉரு
 சலியாதுரைத்தனேநதலைதலைததுரீஇ
 யித்தலைவாணரெனநிரைபபெயர்பொரு
 ரெவரவாவழிப்படடெமமுழைககறறோ
 திசைதிசைதுஞ்செவிசெவிடுபடடயர்வுற
 சாற்றலவிடபலொருதலைமைபுலமைகொண்
 டேறறியதென்பொருட்டிதிற்பிறிதழுக்கா
 றுண்டெனினமுயறக்காடினமெனலன்றன்

றிப்பெயநஞ் சூதுசெய் தெதிந்நீழக கில்லாத்
 தபயியல பெயநுடைத் தண்டமிழ்ப் புலவநீர்
 ரீபிர்நா
 பரிமே ஷெசூறா உமன்பமை யாதநார்
 பரிமே ஷெசூறாய் படிவுரை பத்திரை
 யாமக் கண்டளி ரஞ்சமெய்க நடுநீடுவிர்
 குல்லலைத் தனெரி கொழுகவிட் டெரிசுர
 வாடிபிர் றும்புடன் வந்தனர் தமமொட்டம்
 பரிபரிந தித்தலைப் பதியுறை வாரந்தம்
 மன்னதொறுஉந் தீர்ததவிர் வைகல்பற் பல்சொல்
 பின்னரும் காலீசு போர்த்நி சூரைகட்டுந்
 பன்னுமித் திறவுரை பத்திரம் விடுததவி
 ரீடநதொறு மிடந்தொறுஉ மெண்ணில்கை யெழுத்து
 முடங்கல் போகுகினிர் முயன்றும் பயங்கொளா
 தென்னே சென்றனி ரிருந்ததும் ஞர்வயி
 னிரந்துரை யெழுத்தி னியமெரி புலமை
 வரைந்துரை ரெல்லகாண் மாண்பெவன் கொல்லே
 களஞவர் சொன்னெறி சுடிந்து நீயிர்நாம்
 வளஞவர் சொன்னெறி மாண்டநல் லையுழைக
 கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
 சொல்லாடச் சோர்வு படுஉமெனல் விளகடுப
 புகழ்புலப் படுத்ததும் புரிந்துட
 னிகழ்புலப் படுநதா திங்கனம் வம்மினே.

இது நேடுயொழி.

உரப்பாயிரத்துள், 'வாழ்த்துக் கூறலெனவும்,
வழக்குத் தண்டமெனவும் வல்லொற்று மிகுவநதல்
கூடாது' எனற்குக் கண்டாய்.

க. இது வன்றொடர்மொழிக் குற்றுகரச் சொன்னின்று
வல்லெழுத்து முதன்மொழியொடு புணர்ந்ததாகவி னிதற்கு
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், "வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி
வல்லெழுத்து மிகுமே" என வல்வழிக்கும், "வன்றொடர்
மொழியு மென்றொடர் மொழியும், வந்த வல்லொற்றுத் தொற்
றியை மிகுமே" என வேற்றுமைகருங் கூறினார். இஃதானார்
நத பவணநதி முதலியோரும் "வன்றொட ரல்லன முனறிகா
வல்வழி" எனவும், "இடைத்தொட ராய்தத் தொடர்ராற் றி
டையின், மிகாடுடி னுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை"
எனவுங் கூறியவற்றுள், வன்றொடர்க் கிருவழியும் வல்லொ
ற்று மிகுமெனல் காண்க.

உதாரணம்:—வழக்குத் தண்டம், சுக்குத் திப்பினி
அரைபுபுச் சீக்காய், குணக்குக் குடக்கு, பாக்குப் புகையிலை,
கொக்குக் கடிது, குரக்குக்கடிது, பாக்குக்கடிது எனவும்,
வழக்குத் தீர்ப்பு, வாழ்க்குத் கூறினார், சுக்குக் கொடுத்தான்,
அரைபுபுத் தந்தான், கிழக்குக்கொல்லை, பாக்குக் கடை,
கொக்குக் கால், குரக்குக் கால் எனவும் வரும். இங்ஙனம்
வல்லொற்று மிகாவேல், கிரை கறி, வாழை பழம் என்பன
போலப் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைபோன்று நகுதற் பாலன
வாமெனக காண்க.

உரப்பாயிரத்துள், "பதினெட்டுப் பதத்தினால்
வேண்டும், பதினெட்டுப் பதார்த்தத்தேன்பது
கூடாது" எனற்குக் கண்டாய்.

உ. பதமே, மொழி வழியிடங் குறிமுதலன கொளினா
உம், பொருள பெறல் வேண்டுமாற் புகல் பதார்த்தத்தது,

வழங்கென வினைமுதன் மாட்டுதன் மரபு எனக் காண்க. என்னைனின், வழக்கானது பதினெட்டுப் பதத்தெனின், அதற்குப் பதினெட்டுச் சொல்லை யுடையது: ப - வழி - து, ப - இட - து, ப - கு - து எனப் பொருள்படும். அங்ஙனம் படினும் பதினெட்டுச் சொற்பொருளையுடையது: ப - வ - பொ - து, ப - இட - பொ - து, ப - கு - பொ - து எனப் பொருள்பொத்துரைத் தன்றி நிரம்பாமையா என்க. பதமென்பதீண்டுத் தொடர்பு தோன்ற நின்றது. இவற்றுட் கடன்கோட லென்பதோர் பதமெனவும் அதனுட் பொருளமைந்து கிடத்தலாற் பதார்த்த மெனவுங் காண்க. பதார்த்தமென்பது வடநூல் முடிபாய்த் தமிழினுள்ளே பண்ட பதார்த்தம், சிறிபதார்த்தம், நானொரு பதார்த்தத்தை விரும்பியிருக்கிறேன் எனப் பெருமபாலும் பொருள் குறித்தும், சிறுபான்மை விடயங்களைக் குறித்தும் வழங்கி வருதல் காண்க. இனிப் பொருள்களையும், விடயங்களையும் பதமென வழங்குவது வடநூல் வழக்கன்றித் தமிழ் வழக்கன்று. எனனை? “எழுத்தே தனித்தநூ சொடாநதும் பொருடரிற், பதமா மதுபகாப பதம்பகு பதமென, விருபா லாகி யியலுமென்ப,” பதவியல், பதவுரை, பதப்பொருள் என்பவாசலிற் பதமென்ற துணையானே சொல்லென்றே பொருள்படுமாதலால் அதனை விலக்குதற் பொருட்டுப் பதார்த்தமென்றே வழங்கி வருவது தமிழ் வழக்கெனக் காண்க. இங்ஙனமன்றிப் பொருள்களையும் விடயங்களையும் பதமெனக்கூறின் அதுவே மரபு வழுவெனக் காண்க. இன்னும் இது கூடாதென விலக்கியோர் காட்டிய நியாயநூல் விடயமென்றதே மிக்க சான்றாபிற்று; அவர் இதை யறநூலென்றே வெளிப்பட்டு நின்றனின். எனனை? “சாற்று மதுபந்த சதுட்டய நூற்கு விடயம் சம்பந்தம் பயனதிகாரிகளென நான்கறியே” “விடயமது சிவ சிவர் தமதேகத்துவமாம்” என்பவாகலின் விடய

மென்பது நூற்பொருளை யாகலான், அறம்பொரு ளின்ப
மும் வீடுறு நிமித்தமுந், திறம்பெற வுரைத்த வீத் திருவள
ருவருமை, யுரையாவிடய மொன்றுளதென்றிற் சான் றோர்,
புரைநீர் மொழியெலாம் பொய்படுமொன்றே, விது தமிழ்
வேதமென் றிட்டதெற் றெற்றே, பிழைத்தது மரபென்ப
பேசலெற் றெற்றே, தழைந்ததும் மரபொடு தமிழ் மாண்
டோரே.

இன்னும், “தெஷாபோடி ிணிடா நு” என் றெழுத்து
ப்பிழையாக வெழுதிககாட்டிய மதுவசனத்திற் சொல்
லப்பட்ட பதமென்பது, அதற்குரிய பெயரன்றென்பது
தோன்ற விவகார விடயமென்றன்றே வுரை செய்ப்பட்டிருக்
கின்றது? பதமென்றதற்குப் பொருள் விடயமன்று ; அது
வலியு டோடலாய்ச் சொல்லப்பட்டதன்றி எந்த நிகண்
டினுமில்லை. இன்னும் நாரதர், “ஆஷிபொமம் வரிஷ்யம்
ஸூகா ககூலியொமதம்” எனவும், “வணஷாஷேவ ஶ்வே
ஷாநுஸூத ஶ்வேஷா தாஸூஷ்யத்யு” எனவும் கூறிய வசனங்
களிலே விவகார மிரண்டுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதென்
றார், அதுதானே நூற்றெட்டு வகையாய்ப் பேதப்பட்டிருக்
கின்றதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாறே மேற்
சொல்லிய மதுவசனத்திற் குரைசெய்த விஞ்ஞானேசுவாரும்
“வா நஸூஷா ஶ்யாஷிஷ்யதெ” என்று பீடிகை போட்
டுக்கொண்டு மறுத்தலென்னு மதப்பற்றி விவகாரம் பதி
னெட்டு வகையாய்ப் பேதப்பட்டிருக்கின்றதென்றார்; பத
மென்றெடுககவேயில்லை. இப்படியிருக்கின்ற வடநூல் வழக்
கையுந் தமிழ் வழக்கையு ளோக்கி யுரைசெய்ப்புகுந்த பரிமே
லழகர் இவ்விரண்டினுக்கும் பொருந்தப் பதார்த்தமென்று
ரைத்த துணராது மிதந்த கருத்தானே யது கூடாது, ஒன்

நின் பெயரை யொன்றிற் கிட்டு வழங்குவது மரபுவழு வென்றனர். அங்ஙன மரபு வழுவென்போ மறவுடனே தான் சொல்லவேண்டிற்று; மது விவகார விடயத்துக்குப் பதமென்று பெயரிட்டாரென்றும், அதுவே பறநூலிலே வழங்கிற்றென்றும், ஆராயாதுரைத்தடைபின். என்னை? நியாய சாத்திரத்திற் கௌதம முததிரத்திலே, சக்தம் பதமென்று சொல்லுக்குப் பெயரிட்டிருக்கின்றது. வியாகரணத்திலே, சுப்திநாதம பதமென்று மிருக்கின்றது. வேதாந்த சாத்திரத்திலே சத்துவ முதலிய மூன்றிற்கு மிடபபட்ட குணமென்பதை நியாய சாத்திரத்திலே உருவ முதலிய விருபத்து நான்கிற்கு மிட்டிருக்கின்றது. ஷெ - ல் ஆகாமிய முதலிய மூன்றிற்கு மிடபபட்ட கருமமென்பதை எடுத்தன் முதலிய வைநது கிரியைகளுக்கு மிடபபட்டன; ஆனதினாலே திரையம் குணம் முதலிய வேழுக்கு மிடபபட்ட பதார்த்தமென்பதை, விவகார விடயத்துக கிடகூடாரென்பது அவர் மரபு நோக்கி யன்றி மத்தெம்மரபு நோக்கியும் வழுவாபாடுதென வுய்த்துணர்க.

உரைப்பாயிரத்துள், “நின்றுவ்வற்றிற் கெனல்வேண்டும் நின்று வற்றிர்கென்பது கூடாது” எனந்நுக் கண்டனம்.

௩. அந்தணர் முதலிய வருணத் தார்தாம், பிரம சரிய முதலிய நிலைகளி, னின்றெனப பயனிலை கொண்டதோர் தொடர்பி, னிடைத்தத் தமக்கு விதிக்கப் பட்டவென்றிடைப்பிற வரலுழைத் தத்தமக்கென்ற, வடுகுகின்ற பயலுடைத்தவர்பல ராதலிற், பிரம சரிய முதலிய நாலவகை, நிலைகளி னின்றவ வவற்றிற் கோதிய, வென்பபன்மைச் சட்டடுகேற்றுவா கொல்லோ, வரிமே லழகுறா உ மன்பமை யந்தணர், பரிமே லழகர்தாம் பழிப்பரி மேற்கொள்வோ, ரன்றியல் தென்னெனி னறைதரு நால்வகை, நிலைகளி னின்றெனக கொண்ட

பின் படுக்கிற், சுட்டியர் வேண்டி னஹிதம் கென்றே, சுட்டாது பன்மைர் சுட்டடுக்கி வரலா, லாதளி னவற்றற் கோதிய வென்ன, வடுக்காது சுட்டலே யடுக்குமென் னுணாக.

உரைப்பாயிரத்தினர், “பயந்நவாயெனல் வேண்டும் பயந்த வேன்பறு கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

ச. வழக்குந் தண்டமும், பயத்தவெனலே பயனிலை முற்றிற், முடிந்தமுடிந்தது முடிந்தது, வாயநாடம் பன்மையாக வேண்டுநர்க், கல்லதூஉம் பன்மை யல்லதூஉம் பன்மை, அதுதான்று, ஆயதென்று பழித்தாயெனக்கொண்டது, தாயவட்டாலுமென் செய்யுளைத்தோமெனாக, கொண்டதுபோலுமென் வண்டமிழ்ப் புலவீர்.

உடவுள்வாழ்த்து ஒன்பதாவது குறளுரையில், “இனி இந்த நான்த முடையருயெனல் வேண்டும், உடைந்தாயெனல் கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

டு. இனி, என் குணங்களாவன:—இறைவன் இந்த நான்கு முடைத்தாயிருப்பதும், இந்த நான்கு மில்லாதிருப்பதும் எனவும், அட்டசுத்திகளெனவுஞ் சொல்வாரு முண்டு, என்றதோர் தொடர்பிடை யெழுவாய் பயனிலை, யிஹிதென வுணர்ந்தல ரிஹிதேன மொழிந்தனர்.

அந்நுணர்வது குறளுரையில், “இச்சைகளுமைந்தாயினவேனல் வேண்டும் இச்சைகளுமைந்தாயிற்றெனல் கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

சு. “ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு, மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலுமுளவே” என்னு மிலக்கண முணராதார் “இருநோக் கிவளுண்க னுள்ளது” என்பதனையும், “உள்ளிய தெல்லாம்” என்பதனையும், “தந்தை செழி

யா” என்பதனையும், “இனையர் தாய்” என்பதனையும், ஓளவை கூறிய “இளநடுதங்கு” என்பதனை “வளர் நடுங்கு” எனவும், “சினத்தைப்பேணின்” என்பதனை “சுவத்தைப்பேணின்” எனவும் திருத்தியபுலகுபோலத் திருத்தல்வேண்டுமென்று அறுத்துவரன்றாயும், பால்வழுவமைதியும் பால்வழு விவர்க்கே.

உரைப்பாயிரத்துள், “கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றோனல் வேண்டி, முந்நிகடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றோனல் கூடாது” எனந்நூக் கண்டனம்.

எ. இனி, முதற் கடவுள் வாழ்க்கைக் கூறுகின்றார். கடவுள் வாழ்த்தாவது எடைபுழி முதலுநி நினமுதை, முன்னெனவுணரர்க நென்னினியுரைப்பாம், அவர் குன்றக கூறலென்றக்கி நென்செய்வாம்!

உரைப்பாயிரத்துள், “சாத்துநிகமெனல் வேண்டி சாத்துவிதமெனல் கூடாது” எனந்நூக் கண்டனம்.

ஆ. நிலையினிழிந்ததோர் நீர்மையர் தம்முழை, யுலையின் முன்னீர்மை யாய்நதுறுநர்தஞ் சர்ப்போற, சாத்துவிதமெனந்நுர் தமிழ்மொழி தன்னுழை, சாத்துவிதமெனந்நுர் சாற்றுயன் மொழியிய, விடையென்றுய்தரல் ரொல்லியாங்காற்றுநாம. என்னை? கிருஷ்ணன்-கண்ணன், காவியம் - காப்பியம், பர்வதம் - பருப்பதம், மரதகம்-மரசுதம், கோகநதம்-கோகநகம், சாத்துவிதம் - சாத்துவிதம், சாததகம், மசாரம் - மயாரம் எனப் பல்லாற்றாணுந் திரிந்துஞ் சிதைந்துஞ் சான்றோரிலக்கியங்களுட் பயின்று வருவன நோக்கி, ஆகிரியர் தொல்காப்பினார் “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொர்இ, யெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே” எனவும், “சிதைந்தனவரினு மியைந்தனவரையார்” எனவு மிலக்கணங் கூறுதல் காண்க. இனி பர் சாத்துவித மென்பது கூடாதெனற் குதாரணமாகக்

காட்டிய வேதாந்த சூளாமணியில், “சத்துவகுணத்திற்கேள்
றும்” என்ற பதினாறுவது செய்யுளின் பின்னின்ற நாற்ப
தாவது செய்யுளில், “அருந்தால சரீரத்திற் சாத்துவிதகுணத்
தோடு” என்றிருக்கின்றது; அதனுடையுமிவர் நான்மாணுழை
புல நுழைந் தின்று கொல்லோ வென வலகம் கூறுதற்கு உட்
கிலர்க்கு, முக்குணத்தின் பெயர் “முக்குணஞ் சாத்துவித
மிராசதந் தாமதம், சாத்துவிதகுணத் தொழிலின்பெயர்”
என்கின்ற திவாகரப் பயிற்சியும், “ஏற்ற சாத்துவிததோடே
யிராசததாமதங்கள்” என்கின்ற நிகண்டுப் பயிற்சியும் இல்
லாபி நென்செய்வ ரிவர்தாம புணர்த்துறி, விலைநீருடைப்
புனிக் கலாகூர் வழுவூர்ரொல், லன்றி யாண்டைய வாமிலக்
கணசசொல், லொன்றிய சான்றே ருரைத்த நூலவ்வே.

ஆனால், ‘உடலுனெனல் வேண்டி, உடலுனெனல்
கூடாது’ எனந்ருக் கண்டனம்.

கூ. விளம்பிய கடவுளை மூவரும் விசேடித்து, வளம்
பெற நின்றுழி மயலறக்கேண்மின், மெய்வைதத சீர்மையவ்
விரிஞ்சனை நேர்தருஉந், தெய்வப்புலமைத் திருவளளுவனா,
ரோதியகுறட் குரையொன்பதிற் சிறந்திடக், கருத்துப் பதப
பொருள் காட்டு வினாவிடை, பொருத்தி யைந்தியலுடன்
பொருள் விரித்துரைப்பத், தொடங்கிய னுணினிது மடங்
கனில் புலவர்கா, மம்மூவரையு மென் றியாங்கனஞ் சுட்டுவர்,
மும்மாண்பிலாது முறறும்மையும் விதந்தே, அதான்று, உறு
திப் பொருட் குரையுணராமையினுன், முதற்கடவுளரோர்
மூவரென் றுணர்ந்தில, மமபொரு ளின்பமு மாதன்முக்குண
ததா, னாதலின் முப்பொருள் கூறலுற்றார்க்கம், மூவரைவாழ்
த்துதன் முறைமையில் வாழ்த்தம், மூவர்க்கும் பொதுப்படக்
கூறினரென்றன, ராக்கவினைக்கு வினைமுதல் வேண்டுமென்,
மேககறம கென்செய்து மூலப்பகுதியே, விடுமுன் விலக்கினர்

விதியுழியரான், முதலெழுத் தெனல் போள் முதற்கடவுளரே, யிதுகருக தின்றி யியன்ற பிழைபெனம், குண்டிடங் குரவரன் பொழுகதமை யன்றிபு, முணவினூதியம் பெறுஉ முதவி கோறலினே.

அந்நுள், “முத்தியெனல் வேண்டி, போக்கமென்பது கூடாது” எனந்தகக் கண்டனம்.

க0. நீடுரிரைந்து மோக்கமென்பது, மீடுசேர் நிகண்டெனும் பொற்றியோர்க் தனரெனின், மோக்கமென் பது நிலை முனிவரோ முனியார்.

அந்நுள், “உறுதி நன்மை யன்று” எனந்தகக் கண்டனம்.

கக. உறுதியென்பதற் குறுபொரு ணன்மையிற், பிறிது பொருளுளவெனப் பேசலுற்றவர்க்குக், கல்விகொல் வலிகொல் கண்மயக்கிற்குங், கொழுக்கம்போன் மக்களுயிர்க் குறுதி பயப்படுதான், நிழுக்கலனிகையெனி னிதற்குவலியெவன், கல்வியென் னேதுதல் கண்சாய்க் தோதினூஉ, மவற்றிற் குமுடினினி னஃதேதுனையால், வேறிலை யாதலிற் கூறுதறேற்றும். இன்னும், “உறுதியே கடவுளொண்மையுத்தம மற்று நன்றும்” என்பது நிகண்டாதலானுற் தெலிக.

இது ‘புல்லு ராயின் பின் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் விரித்துச் சொன்னாலன்றி யொடுராவுழி விரித்துரைத்து விரிவுரையெனல் கூடாது’ எனந்தகக் கண்டனம்.

கஉ. “விரிவதிகாரக் துணிவுபயனே, டாசிரியவசன மென் றீரேழுரையே” என்பதற்கிளமையி னெத்துணையுழற் துழற், துணர்த்தியதன்றியு மெழுத்தினும் விரித்தா, மழுக்

காடுவென்கொலோ வராமறுதென்கொலோ, வெல்லாங்கிரிக்
 தில ரென்றவர் தூங்கல், உயர்வொ டாரலிய கொ ருநின்ற
 வந்தல், வேண்டிழி கிரிபுரைந் திடல் விரியு நரபோ.

இது “பரிபேரழக நூலிய பிச்சி முகிறேநகரத்த நாலிய
 சில வேறுபட்ட சொற்களிலுமந்து இது புதிதெனல்
 கூடாது” எனக்குக் கண்டாய்.

கக. “முன்னோர் நூலின் முடிபொருள் கொந்தும்,
 பின்னோள் வேண்கம் விதற்பங்கன், யத்யாரபரிவறு
 வழிநூலாகும்” “ஐநூல் நூற்குமொ நுகிறை தொடங்கித்,
 திரிபுவேறுடையது புடை யாலாகும்” “முன்னோமொழி
 பொருளே யன்றியவொமொழியும், பொன்னே போற்றோற்
 றுவ மென்பதற்கு-முன்னோரின், வேறு தன்செய்வொ பெறு
 மேற்கோளி லென்பதற்குள், கூறுபுளு டெனின
 கோள்” என்கின்ற நூன்மரபுணரார் க்கியான் பொன் னென்
 னும்? தொல்காப்பியம்: “குறியதன்முன்ன ராற்புளளி,
 யுயிரொடு புணர்ந்தவல்லாறன் மிரைத்தே.” நன்னூல்: “குறி...
 மிரைத்தே.” இலக்கண விளக்கம்: “குறி...மிசைத்தே.”
 தொல்காப்பியம் “ஒளகாரவிறுவாய்ப்ப பன்னீரொழுந்து முயி
 ரென மொழிப.” நன்னூல்: “ஆம் நதலீராறாவி.” இலக்கண
 விளக்கம்: “ஆநரமுதலவீராறுமுயிர்.” குறள்: “ஐயுணர்வெய்
 சிய ந்கண்ணும் பயனின்தே, மெய்யுணர் கில்லாதவர்க்கு” சசி
 வர்ணபோதம்: “ஐயறிவறி நதவை யடங்கினவரேனு - மெய்
 யறிநிலாதவர்கள விடதபெறுகே” என, முழுவதூஉ மொக்
 துச் சிறிது வேறுபடச்செய்வதூஉஞ் சிறிதொத்து முழுவ
 தூஉம் வேறுபடச் செய்வதூஉந், தொன்னெறிமரபெனத்
 துணரிந்தனர்கோட, என்னெறிப்புலவர் நவீனமுனரவ்வே.

உறாப்பாயிரித்துள், “இந்திரன் பூதலய இறையவடீரனந்த
 இத்திரா முடலய கடவுளொளல் கூடாது” எனந்தக்
 கண்டனம்.

கசு. இங்கிரன்முதலிப கடவுளமென்னை, தித்திரன் பூத
 லய வரதரென்றே ச, வியலவ முவுணா, திலர் பல் வழுவுணா,
 ரித்திரா மேயென்றேனு முணாந்திலர், முமைசெய்யுகாய
 பாபுறு பன்னவவமக்கட, கிறையென்று வைகதபடீஉமென
 பாதபு, மிழைவனுமெனந்த மெவசொல்லபாலார்?

அதனுள், “இந்திரன்போலத் தேவர்கள் பலந
 யோரோர் பதவிகளை யாட்கின்றோளல்
 கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

கடு. இங்கிரன்போன்றே கடவுளாபலருமாங், கோரோர்
 பதவிகளை யொளிபெழவாண்டன, ரருமழைநூல் பல்வழைந
 திடலுணரார், காசுகாண்டமுங் கண்டார்ககண்டிலர், வேநாக
 மககட்து விளம்புவர் முரணே.

அதனுள், “புத்தி கூர்மை யென்பது
 சந்தி வழி’ எனந்தக் கண்டனம்.

கசு. வயிரகடகமுந் தனதடமென்பது, முணரார்க்கென்
 புத்தி கூர்மையினோருரை.

அதனுள், “கம்பென்பதந்தக் கலியாந
 வன்பெனல் கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

கசு. சம்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை, யதன்
 காரணமனத தசைவிவாயன்பு, சாரணங்காரியங் காரியங்
 காரண, மாக வுரைத்திட லரியநூல் வழக்கே.

அநுள், “கவியென்புறந்த வித்துவானென்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

சஅ. “புலவர் பாநிரேகந்தர் புநருமயர் கலிகண்ணு
ளர்” எனவரு நிகண்டு கனியுநாராயகு, விதநுவாந்கவி
யிடை விராரபற்றென்னே, நூல ரொயாப பிரசிகுத விநது
வான்களிந், நூல வழககுணர்வ ரென் றேவிடடதென்னே!

அநுள், “வித்துவானவன் வணங்குந் கடவுளை
யெல்லவேண்டி, வணங்கப்பட்ட கடவுளையெல்ல
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

கக. இவர், பேய்ப்பிடிக்கப்பட்டா ரெனிதாங்கே, யெழு
வாய்ப்ப பபனிலையாகிய வினைக்குறை, பெயாநதுரைகொண்ட
தென் தெற்குநமுணருமா, மூலதெனின் விதநுவா னுவவன்
வணங்க, வத்தொழிபபட்ட கடவுளென்றுநர்வார்.

க-ய் அநிகாரம், உ-ம் துறநுராயில், “என்றெனக் கண்ணழித்தல்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

உ௦. என்னெவன் வினாவனைச் சொல்லென் மூணரார்ச்,
கென்னிடைச்சொல் வழககடற்குள கீர்மை.

க-ய் அநிகாரம், அ-ம் துறநுராயில், “மூலத்திலுநவக
மில்லை” எனத்தூக் கண்டனம்.

உக. நீந்தலரிதென் றதனானிறைவ, அடிக்குரு வகம
மைத் ததுமூலத்தே (அது தோன்றாமையாற் றேறன்றுதற்
பொருட்டு அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாதவற்றுள்
ளே யாழந்துவாராதலி னீந்தலரி தென்றுரைத்தனர்) என
கெடுததெழுதியு முணராருணர்தர, வணித்தாக விவிலேக
தேசவுருவக, மென்றுங் காட்டின ரினிக காணர்க்குக், காட்டு

வான் றுன்கா ணைவெனமுடியும், பிறவாழி யறவாழி யந்தனன் றுளபுளை, யெனவருநீதலா லியையுருகமாப, புரைதீர கேளவிய புலனயமினோரா, முமைகராணி யியலோதலை மெனலோ.

க-அநிகாரம்-க-ம், குறஞ்சரையில்

“அரம் ஒலிவீசார மன்று” எனற்குக் கண்டனம்.

உஉ. அணுந்திர ணைமதன் காரியவொலி, யெடித் தென யுனாவளித் தியபரிநாநிலக்கண, புணர்நிலர்சென்னை வாயுலவு மாணுநாரு, பீங்கிதுகாறுத தீங்குறு தொழிலி னென், நெழுகதிற் குக்காரண மெனலுணராரேனு, மாடைக காடைவிகாரங் காரணயென, மறுககவி மாந்தரின் விழிப்புற மொழிந்தனர்.

உரைப்பாயிர்துள் “தியந்தித் தென்று மொருமை

கடாது” எனற்குக் கண்டனம்.

உங. “ஒருபாற் கினவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவன தாமே வழுக்கென மொழிப” எனவும், “ஒருமொழி யொழி தன் னினங்கொளற் குறித்தே” எனவும் கூறுத லிலக்கண மாதலால், சுவதுவிலக்கே லெனினீவனவுர், விலக்கியதன்றெ னின் விடதுகந்தனனே, சாவனெனினீனை நாற்பாற்பொரு ள்களு, முய்வதுண்டெனின் மெய்பொழவுநாநாறு, நியமித்த தென்பதி னியமித்தனவு, மடங்காதென்பது திடங்காண் வெளிப்படை.

அதனுள், “நமக்கேளல் கடாநு,

நத்தமக்கேளல் வேண்டிய” என்பதற்குக் கண்டனம்.

உச. தமக்கு விதித்தவெனு நேர்ச்சிக்குத், தத்தமக் கென்பதுஉந் தழுவாதாயி, நெப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்

வா நென்பதற், கோர்பொருளோர்சொலி னோராநென்றே
பொருள்படுமாறதூஉ மிருள கெடவுணர்க.

அதனுள், “வழுவாதெனநங்கக் குற்றமில்லாம லெனல்
கூடாது” எனந்தூக் கண்டனம்.

உரு. வழுவாதெனு மெதிர்மறை வினைக்குறைக்குக், குற்ற
மில்லாமலென் குறிப்பெதிர்மறைப்பொரு ளொவ்வாதெனிற்
சோ றுண்டாயென்குறைக், கின்றியென்குறிப்பெதிர் மறை
யென்காட்டுவ, ரெச்சினூர்க்கவறிய விசனையனையவந், நச்சி
னூர்க் கினியர்தொல் காப்பிய னூர்புகல், பெயரெஞ்சுகளவியும்
வினையெஞ்சுகளவியு, மெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொரு
ணிலைதரியா, வென்றதிலிஃதியன் மன்ற திலலம்ம.

அதனுள், “நெறியிலேயுயர்களை நிலைநிறுந்து ந லென்பது
கூடாது” எனந்தூக் கண்டனம்.

உசு. இருவகைநெறியினும் வழிஇயினோரை, யந்நெறி
நிறுத்தற் பொருட்டென வடிக்கடி, சுட்டிக்காட்டியுந் துணி
வுளத்துறாஅது, பால்கோடியற்கையர்•பால்கோடியற்கையிற்,
நெறியிறுமாக்குநர் செய்கையிற் கைதுழாய், வான்மதிக்கோ
டெனு மகாரினுமடமைகூர், வான்மதி கோடென வழங்கு
மந்நெறியினை, யெடுத்துநிறுத்தற் கெனவுடன்பட்டமை,
யடுத்தெவருடன்சொலி யாற்றற்பாலாம்.

அதனுள், “சொல்லியவெனல் கூடாது”
எனந்தூக் கண்டனம்.

உஎ. சொல்லியநெறியி னின்றெனல் வழாநிலை, பல்லிய
னூன்மறை பகர்ந்தே கிடத்தலின். ஆசிரியர் தொல்காப்பிய

னார், “இறப்பே யெதிர்வே யாயிருகாலமுஞ், சிறப்பத்தேதா
ன்று மயங்குமொழிக்கிளவி” எனவும், “எனக்காலமுமயங்கு
தல்வரையார்” எனவுங் கூறிய விலக்கணங்களை யையந்திரிபற
வாய்ந்துணர்ந்தோராதலிற், சொல்கின்றறநெறிக்க ணின்றெ
னக்கொற்றன, ரதுவழுவமைதியன் றெனினதுவழுவழுஉ
எனக்காண்க.

அந்நூள், “என்னதீநிலைனல் வேண்டும் என்னவெனல்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

உஅ. ஆதும் என்பதை, ஆம் எனல் கூடாது, ஆமத்தி
னாலென்றிற் பொருத்தமென்பதோர் புலமையினீங்கே, யென்
னவெனல் கூடா தென்னத்தினாலென, வியல்வழுவின்னிலை
யென்பருறுதவ, வியல்வழுவின்னிலை யினராதலினால். என்
னெனின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், “அத்திணைமருங்கி
னிருபாற்கிளவிக்கு, மொக்குமென்ப வெவனென் வினாவே”
எனக் கூறிய வெவனென்னும் வினாவினைச்சொல் இக்காலத்து
என்னெனவும், என்னை யெனவும் என்னவெனவும் மரீஇயிற்
றாதலால், என்னவென்று கேட்பீரானாலென்னும் பொருள்
பட என்னவென்றால் என நின்றதெனக் கண்டுணர்க.

க-ம் அகிகாரம் க-ம் துறநூரையில் “அகரமாகிய முதலைக்
கொண்டிருக்குமெனல் கூடாது” எனத்தூக்
கண்டனம்.

உக. அகரமுதலவென் றறைதருமஃறினைப், படர்க்கை
ப்பன்மைவினைக் குறிப்பினுக்குரை, யகரமாகிய முதலை

யுடையவென், ஹரைத்ததுணரர்களு முணர்தரற் பொருட்டுநன், ககரமாகிய முதலைக்கொண்டிருக்கும், மென்றியல்வழுவோ டிசைக்கும்பொருள்வழுட, வாராரீர்மையி னராய்ந் துரைத்தமை, யோராரென்கட னுடையவுடைத்திக்கு, வெளிப்படையெனக்கொடு களிப்படைந்தனரால்.

அதனுள், “அகரத்திற்குத் தலைமையொலி
விகாரத்தின்று” என்குந் கண்டனம்.

நா. அகரக்குத்தலைமையவ் வொலிவினாரத்தினு, மின்றெனி னன்றுநன் றிசைப்பறு மேன்மின், குழைநக்கியயர் நடத் தினன்கூத் துணர்வரியா, ரிழைநக்கியயர் படத் தினனன்றியென்துத், தேவரோ முனிவருந தெருண்டன ரியோகிய, ரியாவருந் துதிசெய வமைத்தன ரதா அன்று, தங்கத் தாரணி தமிழ்வளர்த் திருமுன், றங்கத்தாரீனவன் சங்கத்தார், பலகைதாழ்ந்திரப்பப் பரிநதுதன்செய்கையே, மேற்படக் குறட்பா வியனமிழ்தளித்துக் கடவுளர் னுதித்தொண் கவிமணிமலை, குட்டபபெற்றனர் தொல்லுலகதாஅன்று, பன்னரும் பெருமபுகழ் பரப்பினர் திசைதிசை, யின்னர்தா மெழுத்தெலா மகரமுதலவேன், றெவ்வாறுரைட்பர் மற்றெறவ்வாததலா, லொலிவினாரத்தினு னுதித்தன வெழுத்தெலா, மவ்வொலி முயற்சிகான் கண்ணாநாப பல்லிதழ், வவ்வியவவற் றுழைமன்னு மூவகை, முயற்சிக்கு மங்கா முயற்சிகாரணமா, மதனாற்பிறப்ப தொன் றுகலானு, மேனைய வேனைமுயற்சியிற் பிறப்பினு, மங்காத்தல் வேண்டிற்றுகலானுவம், வொலி விகாரத்தெழுத் தொன்றெழுமி நா னூற், றினுபிது சிறத்தலி னியன்

முறைநிறுப்போர், “சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்திண்டம் முத, னடத்தறனே முறையாகும்மே” எனக் கூறி முன்ன ரகரத்தைவைத்து முறைசெயலால், எழுத்தெல்லா மகர முதல வெனல்பொருந்திற்று எனகாண்க. நாதமாத்திரை யகார வடிவிற, றுதலி னிரண்டிடத் தமைந்தது தலைமை, விரவியுந் தனித்து மெனவரு மிரண்டிடம், (இனி) இறைவன் விராட்டு டு னிரணியகருப்ப, னந்தரியாமி கூடத்தரென் விகாரியா, யெல்லாவுகட்கும் வல்லகாரணனாய், முயற்சிவகையின் முன்னின்றவை முழுவதூஉ, முணர்தலானும் புணர்விகாரமாஞ், சுபாவசைதநிய மாநதிரமா யபாவமாய், நனிதுன்று பிரம மெனத் தனிநின்றலகெலாங், காட்சியின் வைகுறூஉ மாட்சியானு, மடுத்தூக் காட்டிய வகரமிறைவற், கெடுத்தூக் காட்டணி யெனலுமுய்த் துணர்மின். இங்ஙனமுணராது கூறிய விவரணையர் பலருக்குழீஇ யித்திருவளளுவர் நூற்கும்பரிமே லழகருரைக்குங் குற்றம்வாராமற் காக்கக் கடவோமென்ற சொல்லுளனே மறைந்து நின்றவற்றை முழுவதூஉங் கெடுப்பவ ரிவரென்றே கோடுமொரு தலையாவே. என்னெனின், விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரை யானவியல்பாற் பிறத்தலான் அகரத்திற்குத் தலைமையு மென்ற தொடர்பி னிவர்கட்குப் பட்டபொருள் விகாரத்திலே யியல்பாற்றலைமை யுண்டென்றன்றே. அங்ஙனமாயினதற்கையய விவரச்சிற்பதிப்பிக்கத் தொடங்குங்கால அக்குறளுக்கும் பரிமேலழக ருரைக்குமாறாகவே பதிப்பிப்ப ரென்பதற்கையமின்றே; மேற்றொட்டு மிவ்வாறே சான்றோர் நூல்களையெல்லாங் கெடுத்தமையான். இனி இவர் கருத்தின்படி யிருத்தல்வேண்டிற்றேல், நாதமாத்திரை

யானவியல்பாற் பிறத்தலின் அகரத்திற்குத் தலைமையும் அது போ வியற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர் தலின் ஆதிபகவற்குத் தலைமையுங் காண்க என்றன்கொல்லோ விருத்தல்வேண்டிற்று. மண்ணானன்றி நூலானியல்வதுபடம் நூலானன்றி மண்ணானியல்வதுகட மென வேதுவாகாததனை விதந்தெடுத்து மறுத்தலிற் பிறிதோர் பயனுமின்றும்; அதுபோல விகாரத்தானன்றி யென்பதூஉந், செயற்கை யுணர்வானன்றி யென்பதூஉம், வானாகூறலாப் நின்றுபயனின்மை, யென்றோர் குற்ற நூற்கிவரா நெய்துறாஉ, நன்றாய்ந்து நிலீஇயர் நன்னெறி, பொன்றாக் கதியுடன் புகழ்பெறற் பொருட்டே.

முற்றிற்று.

இனிச் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினேற்குப் பல்
வாழ்வாட். சில்பிணிப் பேரறிவினோர் கூறிய விலக்கண
விலக்கியநூல்கண் முழுவதூஉ முணர்ந்துணர்த்தி யச்சிற்
பதிப்பித்தற்கேலாதென் நிதுகாறும் வாளாவதிந்தவிரதத்
தையித்திருவள்ளுவர் நூலும் பரிமேலழகருரையும் வலிந்து
பற்றிச் சிதைத்ததனாற் குரவீனப்புகழ்ந்து, தன்னிகரில்லாத்
தலைவனைத் தாழ்ந்தாங், கென்னி னியன்றவாற் நிணி
துணர்ந் துணர்த்தித், தொடங்கின னச்சிற் பதிப்பித்தற்,
கிடங்கெழு சென்னை யியல்வயினேரே.

பூமிசுந்தரமின்றியமையாச்
சோமசுந்தர குருதுணை யேனக்கே.

மதுராஸா ரிப்பப்ஸ் புல்தகசலை,

தம்பசேட்டி லீதி, சேன்னை.

- திருவாசகம்** — (புதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆப்டோன் படத்துடன் இப்பதிப்பில் செய்யுள் சள மூலத்தை வாசகமுட்போலக் கூடியமட்டும பொருள் விளக்குபடி சந்தங் டொத வண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று, பைகா (பெர்ய) எழுச்சில் நூதனமாய ஆசிடப்படலிள்ளன மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் காலவரையறையுடன் நூதனமாய எழுத்துச் சீராகக்கப்பட்டுள்ளன உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 1 0 0
- திருவெங்கைசேகோவை** — (சுவபிரகாச சுவாமிகளருளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய எழுதப்பட்ட பதவரை கருத்துரை விசேஷ உரைகளுடன்) உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 2 8 0
- கடைதம் மூலமும் உரையும்** — (புதிய பதிப்பு) இதில் அன்னமும் தாயநியுர் அரைசை உயர்ந்த ஆப்டோன் வாணப்படமுட 27-ல்தரப் படங்களும் அடங்கியுள்ளன. உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 2 0 0
- ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்** — விவேகாநந்த சுவாமிகள் தில்விய சரித்திரமும் அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும [சுவாமிகள் படத்துடன்] காலிகோ பயிண்டு உயர்ந்த கிலிட்டுடன் 1 4 0
- ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்** — ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம். (ஆதி சங்கரர் படமும், திருநகேரி ஸ்ரீ சாரதாமபாள் படமும் கூடியுள்ளது) காலிகோ பயிண்டு உயர்ந்த கிலிட்டுடன் 1 0 0
- ஸ்ரீ திலகர் விசாரணை**, அல்லது 2-வது கேசரி இராஜ நந்தனைக் கேஸ் ஸ்ரீ பாலகங்காதர திலகரீது பமபாய்க் கவர்ன்மெண்டாரால் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட இராஜ நந்தனைக் கேசில் நடந்த சகல நடவடிக்கைகளும் ஆதியோடந்தமாயத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன : திலகர் சரித்திரமும், உருவப்படமும் கூடியது 0 12 0